

A szellemi pálya terhei és kockázatai
Biztos vagy benne, hogy ide akarsz belépni?

Pályakezdőként nagyon alulfizetik,
az öregkort nem biztos, hogy megéri,
illetve: biztos, hogy nem éli meg...

*

Elviselni azt a látszatot:
mások keményen dolgoznak helyetted,
míg te látszólag csak szerepedet játszod...

*

Meg kell csinálni a riportot,
fel kell göngyöltíteni a szálakat:
ha kidobnak az ajtón, visszamész az ablakon -
meddig mehetsz el magánzó oknyomozásodban?

*

Olyan helyzetbe hoznak,
Próbálnak kompromittálni,
Hogy rá háruljon a bizonyítás terhe:
Te nem vagy pedofil!
Te nem vagy drogos!
Te nem csalod meg a feleséged!

*

Pár hét alatt kell
egy rossz kurvából
egy kiművelt hetérát varázsolni...

Felkötheted a gatyádat!

*

Mintha addig kellene
összefoglalni hited lényegét,
amíg egy lábon bírsz állni...

*

Azért tudtad Bovaryné tragédiáját
oly jól ábrázolni, mert önmagadra vallasz –
minden nagy mű
egyben nyílt gyónás, önfeljelentés is stb.!!!

*

Másnak megengedett a hallgatás –
neked egyenesen kötelező az önvád,
a magadra nézve terhelő vallomás!!!

*

Médiasztár
reklámkampánnyal támogatott „könyvével”
egy ringben kell küzdeni
az egyre kevesebb-szegényebb olvasóért...

*

Ha leadtad kéziratod,
Utána is csak csupa aggódás az életed:
hogyan fog megjelenni,
hol árulják, ki veszi és egyáltalán, ki érti meg...

*

Meséid szó szerint vesznek:
így a nagyotmondó, a lódító,
sőt egyenesen a hazudós a gúnyneved,
amit társaid kórusban hangosan rádolvasnak...

*

A nem értelmiségi szülő is
Ebben a szerepben értelmiségi

S élete nyitott könyv
a kritikus gyermekszem és gyerekszáj előtt

*

Hogy kihúzzák a méregfogad,
belegyömöszölnének abba a skatulyába,
hogy neked soha semmi se jó,
te örök lázongó-lázító,
egy összeférhetetlen alak vagy!

*

Ha rosszkor születesz a Balog,
akkor balkezességed szimpla testi hiba,
amiért még szégyenérzeted is kialakulhat,
nem a kiválasztottságod, nagyságod előjele...

*

Ha alkotói áldott magánosságra vágysz,
ezt embergyűlöletnek, mizantrópiának vehetik...

*

Ha nem vesz részt
minden kocsmai tivornyában,
akkor „lenézi társaid!”

*

Magad vagy! - mondták,
bár velük lettél volna te boldogan...
De cserébe önfeladást kértek tőled!

*

Rákbeteg kisgyerekek
rácsos kiségyai között
járod göröngyös bohócdoktori utad..

*

Sok régi "jóakaródról" kell elgondolnod:
nem volt a családi barát valójában ügynök?
S ha egy besúgó lebukik,

akkor hogy ne nézz mindenkire úgy,
mint aki esetleg szintén hátsó szándékkal jön?

*

Amikor nagyon megy a munka,
akkor bűnösen elhanyagolja szerettei körét,
hoggyógyítsa az emberiség vérző sebeit,
lappangó, alattomos vagy nyílt bajait...

*

Ha nagyon nem megy a „munka”,
akkor épp a szeretteivel a legkiállhatatlanabb,
ki mások lennének áldozatai rosszkedvének –
amikor megy, akkor mindenkit kebledre ölelsz:
így annál nagyobb és sokkolóbb a kontraszt....

*

Nem te vagy az ideális férj,
apa, szomszéd, testvér, barát, polgártárs...
Bár olykor nagyon szeretnél az is lenni,
És akkor nagyon megmutatod -
majd visszaesel a szokásos maradékelvhez...

*

Hogy csak munkára koncentrálhass,
ki mindenki alkalmazkodik hozzád,
mindig csak hozzád?
És ha nemcsak kisegér születik,
nekik közvetlenül ebből mi a hasznuk?

*

Miközben
meddő órákat töltesz írógépednél,
feleséged takarít, süt-főz
és mellel jó, nálad jobb meséket is ír...

*

Orfeusz lemehetett kedveséért az alvilágba,
de ettől csak még rosszabb lett neki,
hogy csak majdnem hozhatta ki,

s még saját magát kárhoztathatta a fiaskóért...

*

A színpadon átszellemülve kivirul –
otthon viszont mint kifacsart citrom?

*

Polgárjogi aktivisták ügyének védelme miatt
elesel könnyen teljesíthető pénzes megbízásokról...

*

Úgy járhat sz mint József A. és Babits:
publikálják még (elme)orvosi leleteidet is...!

*

Látnod kell, milyen baromságokat,
Felesleges limlomokat adnak ki közpénzből,
Te meg hiába kilincselsz minimális támogatásért

*

Többen olvassák ex-szerelmed
bosszúálló szennyes-kiteregetését
mint a te lelkedből gyöngyként kiizzadt,
vagy tengerfenékről mélybúvárkodott verseidet!

*

Híres emberek gyerekeink sorsa is
méltán aggodalommal tölthet el:
vagy elkallódik, leépül,
vagy pont téged akar utánozni,
vagy te leszel a legnagyobb ellensége stb.

*

Miközben alázattal
Jó és nagy ügyet szolgál,
Mégis szörnyű önzőnek érzi magát?

*

Lehetsz más mint pl. egy Szabó Lőrinc:
ha akarom szent, ha akarom szörnyeteg?

*

A kibontakozó tehetség
főként másnak áldás –
neked ellenkezőleg: inkább átok...

*

Próbáld elképzelni,
Hogy milyen lehet egy egész életen át
Megvesztegethetetlennek maradni,
Nem téve különbséget kis és nagy dolgokban

*

Mint aki rohanó vad hegyi folyókban evezve
kerülgetné a Szküllákat és a Karübdiszeket...

*

A betegjogi képviselőn
vezetődnek le
a kórházban felgyűlt feszültségek

*

Előbb állást ígérnek,
majd munkát se kap –
a végén már megélni se tud...

*

Talán sose derül ki:
Tehetségtelen műkedvelő vagy,
vagy tényleg titkosan feketelistázott?

*

Ha hosszú életű akarsz lenni a Földön,
ne légy maffia ügyben vizsgálóbíró, ügyész stb.!

*

Nem kell,
hogy hátráltassanak!
Már az is elég,
ha nem kapsz támogatást és véged...

*

A megélhetésüket
anyafarkasként védő
sarlatánokkal, kontárokkal küzdhetsz...

*

„A géniusz,
ha kis nép szüli, kalitkába zárt sas...”
(Reviczky Gyula)

*

Hülyének néznek,
ha pénzben-hatalomban
nem kamatozik erkölcsi tőkéd...

*

A „szellemi dolgozó” anno hivatalosan
improduktív elemet jelölt,
népnyelven a lógós, irodista szinonimája...

*

Mintha te úgy huszonegyeznél,
hogy 19-re még lapot kellene kérned...!

*

Milyen nehéz
filippikáiddal feltüzelni
passzívan dagonyázó honfitársaid...!

*

Mindenki hízelgő beszédet várna,
S te meg odavágod a fájó igazságot...

*

Milyen nehéz lecsendesíteni
a csőcselékké züllött, vérszomjas tömeget....

*

Filantróp és karitatív működésed mögé
„jóakaróid” hátsó szándékokat vetítenek be...

*

Más korban szentként tisztelnének,
de itt és most bolondokházába zárnak...

*

Ha – első – nőként, cigányként ér el sikert,
Hányszor ugyanannyit kell tenni elfogadásáért?

*

Agorafóbiás,
közzszerepléstől rettegő
sem úszhatja meg olykor:
Beszédet kell tartania...